

Association of ¹⁸F-Fluorodeoxyglucose–Positron Emission Tomography Activity With Angiographic Progression of Disease in Large Vessel Vasculitis

Kaitlin A. Quinn,¹ Mark A. Ahlman,² Hugh D. Alessi,¹ Michael P. LaValley,³ Tuhina Neogi,⁴ Jamie Marko,² Elaine Novakovich,¹ and Peter C. Grayson¹

Υπόβαθρο – Σκοπός

- Η απεικόνιση με ¹⁸F-fluorodeoxyglucose–positron emission tomography (FDG-PET) χρησιμοποιείται στις αγγειίτιδες μεγάλων αγγείων (large vessel vasculitis, LVV), ωστόσο δεν έχει αποσαφηνιστεί κατά πόσο τα ευρήματα φλεγμονής του αγγειακού τοιχώματος συνδέονται με μεταγενέστερες δομικές βλάβες των προεβεβλημένων αγγείων
- Σκοπός της μελέτης ήταν η εκτίμηση της συσχέτισης μεταξύ ενεργότητας στο FDG-PET και αγγειογραφικών αλλαγών σε ασθενείς με LVV

Μέθοδοι

- Ασθενείς με LVV συμμετείχαν σε προοπτική μελέτη. Όλοι υποβλήθηκαν σε μαγνητική ή αξονική αγγειογραφία και FDG-PET
- Follow-up απεικόνιση με τις ίδιες τεχνικές πραγματοποιήθηκε ≥ 6 μήνες αργότερα με βάση τυποποιημένο πρωτόκολλο
- Η βλάβη των αρτηριών, ορισμένη ως στένωση, απόφραξη, ή ανεύρυσμα, καθώς και η αντίστοιχη πρόσληψη της FDG εκτιμήθηκαν σε 17 αρτηριακές περιοχές
- Στο follow-up, καταγράφηκε η ανάπτυξη νέων βλαβών, ενώ οι προϋπάρχουσες βλάβες χαρακτηρίστηκαν ως βελτιωμένες, επιδεινωμένες, ή αμετάβλητες

Αποτελέσματα

- Εκτιμήθηκαν συνολικά 1091 αρτηριακές περιοχές από 70 ασθενείς με LVV (38 με αρτηρίτιδα Takayasu και 32 με γιγαντοκυτταρική αρτηρίτιδα)
- Μετά από διάμεσο follow-up 1.6 ετών, νέες βλάβες αναπτύχθηκαν μόνο σε 8 περιοχές σε 5 ασθενείς με Takayasu – Οι προϋπάρχουσες βλάβες βελτιώθηκαν σε 16 περιοχές και επιδεινώθηκαν 6 περιοχές
- Οι περισσότερες περιοχές που δεν είχαν ενεργότητα στο FDG-PET στο baseline δεν είχαν αγγειογραφική αλλαγή κατά το follow-up (787 [99%] από 793)
- Λίγες περιοχές με baseline ενεργότητα στο FDG-PET είχαν αγγειογραφική αλλαγή στο follow-up (24 [8%] από 298), αλλά από όσες εμφάνισαν κάποια αλλαγή, το 80% είχαν FDG-PET ενεργότητα στο baseline
- Στον ίδιο ασθενή, μια αρτηριακή περιοχή με baseline FDG-PET ενεργότητα είχε σημαντικά αυξημένο κίνδυνο για αγγειογραφική αλλαγή συγκριτικά με μια περιοχή χωρίς FDG-PET ενεργότητα (odds ratio 19.49 [95% confidence interval 2.44–156.02], $P < 0.01$) – το συνυπάρχον οίδημα και η πάχυνση του αγγειακού τοιχώματος αύξησαν περαιτέρω τον κίνδυνο για αγγειογραφική αλλαγή

Συμπεράσματα

- Η ανάπτυξη αγγειογραφικών αλλαγών ήταν ασυνήθης στη συγκεκριμένη κοόρτη ασθενών με LVV
- Η απουσία baseline ενεργότητας στο FDG-PET συσχετίστηκε ισχυρά με σταθερή αγγειογραφική νόσο
- Σε περιπτώσεις με αγγειογραφική εξέλιξη, η παρουσία ενεργότητας στο FDG-PET προηγήθηκε της εν λόγω εξέλιξης

Quinn KA, et al. *Arthritis Rheumatol* 2023;75:98-107
doi: [10.1002/art.42290](https://doi.org/10.1002/art.42290) (ελεύθερη πρόσβαση)